

Publicerad 2004-11-10 09:24 av KaptenKatt

.:Under Vinbärsbuskarna:..

Mustiga trädkronor hänger över trädgårdsrum,
segbefallande armar sluter in ljus och
markbundna andedräkter; Jord och dagg.

Frodigt tung och mörk i sin livskraft, som om universum började där,
under vinbärsbuskarna.

I staden står betongen stilla.

Mumlande väggar reser sina slitna tapeter på höjden,
mönster som vill mot himlen, över taklampor.

På gator vandrar ingen; Med hastiga steg flyr dagen bort,
speglas i skyltfönster, drunknar i en kaffekopp.

Och så långsamt seglar vi vår bana,
varv för varv i rymd,
som om ingenting hänt
tyst

Tiden är endast ett mätverk.

Under vinbärsbuskarna viskar världen att
någonting gror, någonting växer

För Oss.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KaptenKatt med Poeter.se id #1570 innehar upphovsrätten